

לקבוצת חתנים וכלות שיחיו

בלתי מוגה

בהוספה: על הברכות האמורות לעיל² ישנה ברכה מיוחדת לחתן וכלה – שיזכו לבנות בית בישראל, בנין עדי עד, על יסודי התורה והמצוה, כולל גם הברכה השייכת לשנה הראשונה, "נקי יהי לביתו שנה אחת"³, ללא עניני טרדות, ועד ש"אך טוב וחסד" ימצאם תמיד כל הימים, בטוב הנראה והנגלה. ועוד והוא העיקר:

כל חתונה דבני – בכל מקום שהם בכל הדורות והזמנים, ובפרט בדורנו זה, בשנה זו ובחודש זה, חודש כסלו, "א מזל'דיקער חודש", כולל ובמיוחד בנוגע לחתונות – היא הכנה והקדמה ודוגמא לקיום היעוד "מהרה . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה"⁵, בארצנו הקדושה ובירושלים עיר הקודש, ששם תהי' השמחה העיקרית דכאו"א מישראל וכל בני, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה.

ואז תהי' החתונה העיקרית – החתונה של כנסת ישראל עם הקב"ה, כדאיתא במדרש⁶ "של העולם הזה (מתן תורה) אירוסין היו . . ולימות המשיח יהיו נישואין", היינו, שבימות המשיח תהי' החתונה דכאו"א מישראל וכלל ישראל (החל מהחתן והכלה, הוריהם וקרוביהם, ומסדרי הקידושין) עם הקב"ה.

ולא עוד אלא שהנישואין דימות המשיח יהיו באופן ד"בנין עדי עד" – כיון שהגאולה בימות המשיח תהי' גאולה שאין אחרי' גלות⁷, ועד שאין צורך בהזכרת ענין הגלות כשלעצמו, כי אם בשייכות להפיכתו לגאולה, שע"י המשכת אל"ף גדול (רבתי) נעשה מ"גולה" "גאולה"⁸.

* * *

נהוג גם להוסיף בנתינת הצדקה⁹ – שמזרות ומקדימה כל הענינים הטובים, וכל עניני שמחה, ועאכו"כ שמחת חתן וכלה, שמחה עד בלי סוף, ועד לשמחת חתן וכלה העיקריים והכלליים, הקב"ה וכנס"י, החתונה דכאו"א מישראל וכלל ישראל עם הקב"ה, עצמות ומהות, עם עצמות ומהות דהפשיטות דכאו"א

(1) בהבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 575 שמו"ר ספ"טו. וראה לקו"ת שה"ש מה, ואילך, ובהנסמן שם.
 (2) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו.
 (3) תצא כד, ה.
 (4) ראה ספר המנהגים: דב"ד ס"ע 76.
 (5) ע"פ ל' הכ' – ירמ"י לג, יו"דיא.
 (6) שמו"ר ספ"טו. וראה לקו"ת שה"ש מה, א"ב.
 (7) מכילתא בשלח טו, א. ועוד.
 (8) ראה ויק"ר ספ"ל"ב. לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ.
 (9) ראה הנסמן בלקו"ש שם הערה 16.

מישראל וכלל ישראל, באופן ש"והיו לבשר אחד"¹⁰, "ישראל וקוב"ה כולא חד"¹¹, באופן נעלה יותר מה"יחוד נפלא"¹² שנעשה ע"י לימוד התורה בזמן הזה, כיון שניתוסף גם בהגילוי דמתן תורה עי"ז ש"תורה חדשה מאתי תצא"¹³.

וההכנה לזה – בהנישואין דכל חתן וכלה, כנהוג בדורנו זה שלאחרי הנישואין (שאז אין בכך פגיעה ח"ו בענין הצניעות) עוסקים החתן והכלה יחדיו בלימוד התורה, שע"ז מקשרים ה"חמשה קולות" דשמחת נישואין עם ה"חמשה קולות" דמתן תורה¹⁴, וזוהי ההכנה להנישואין דכנס"י עם הקב"ה בימות המשיח שאז יהי' הגילוי ד"תורה חדשה מאתי תצא".

ועוד וג"ז עיקר – שע"ז שהחתן והכלה עוסקים יחדיו בלימוד התורה נעשים הנישואין באופן של שלום ושלווה, ועד לשלימות השלום והשלווה (כמוזכר לעיל¹⁵ בענין "ביקש יעקב לישב בשלוה"¹⁶) בהנישואין דכנס"י עם הקב"ה בגאולה האמיתית והשלמה.

והעיקר – ש"לא עיכבן כהרף עין"¹⁷, וממשיכים את שהותנו יחד ("דעם זיין צוזאַמען") בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, בהר הקודש ובביהמ"ק השלישי, ותיכף ומיד ממש.

(14) ברכות ו, ב. וראה לקו"ש ח"ו ע' 107 ואילך.
 (15) ביחידות הכללית בסופה.
 (16) ריש פרשתנו (וישב) ובפרש"י.
 (17) מכילתא ופרש"י בא יב, מא. ועוד.

(10) בראשית ב, כד.
 (11) ראה זח"ג עג, א.
 (12) ראה תניא פ"ה.
 (13) ישע"י נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.